

forsøge i kredsen af EU-lande at få andre til at indføre en tilsvarende lovgivning? Vi ved jo desværre, at der på grund af de særlige danske regler på det her område er nogle af de her tvangsægteskaber, der vil blive fuldbyrdet i andre lande, og derfor er det jo relevant, kan man sige, at sørge for, at andre lande har de samme regler. Derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren også vil være imødekommende i forhold til den anden del af beslutningsforslaget, der handler om det internationale samarbejde på området.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Morten Østergaard, at jeg principielt har den holdning – ikke mindst i forhold til EU-lovgivningen, men det ville jo gå endnu videre, hvis man skulle gå uden for EU – at vi ikke skal harmonisere straffelovens eller retsplejelovens regler mellem EU-landene.

Kl. 18.45

Jeg synes, at den måde, hvorpå EU-samarbejdet foregår mellemstatsligt, hvor vi laver rammeafgørelser og tilnærmelser af hinandens lovgivning, er den rigtige vej at gå, og derfor vil jeg sige, at det efter min mening vil være en modsatrettet vej at gå, hvis man ligesom sagde, at nu skal alle lande i deres straffelovgivning gøre præcis ligesom Danmark. Man kan bare vende det om og sige: Tænk, hvis Frankrig kom og sagde, at vi skulle ændre vores ytringsfrihed, så den passede til fransk lovgivning. Det tror jeg man ville have det ekstremt dårligt med i Danmark.

Men jeg vil sige til hr. Morten Østergaard – og det må jo så være til beroligelse for hr. Morten Østergaard – at det stadig væk er sådan, at vi i Danmark har meget stor jurisdiktion, når det gælder ægteskaber, der involverer her i Danmark bosiddende personer eller danske statsborgere. Der er mulighed for at opløse ægteskaber. Hvis der er personer, der har indgået ægteskab i f.eks. et andet EU-land, kan ægteskabet opløses efter dansk ægteskabslovgivning.

Men jeg vil selvfølgelig gerne under udvalgsbehandlingen dyrke det her om jurisdiktionen noget mere, for jeg forstår godt, at hr. Morten Østergaard er optaget af, at vi har en sikkerhed for, at vi for folk, der har en tilknytning til Danmark, i hvert fald kan sikre, at de danske regler bliver overholdt.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Ja tak. De næste korte bemærkninger er fra fru Sophie Hæstorp Andersen.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes, det er meget interessant at høre de begrundelser, ministeren har for at afvise det her beslutningsforslag i dag, for mange af de begrundelser er jo de samme som dem, en række eksperter kommer med og roser ministeren for nu at melde ud og sige, at man gerne vil lave den her bestemmelse i straffeloven, altså at der på en måde nok mere er tale om en signalværdi, end der er tale om, at man i øvrigt vil kunne rejse en lang række sager på området.

Så har jeg bare den her lille nysgerrighed med hensyn til, hvorfor det her beslutningsforslag er så dårligt ifølge de argumenter, ministeren kommer med, når det er de samme argumenter, der er for at komme med en bestemmelse i straffeloven. Derudover vil jeg bare gerne høre, for jeg er ikke sådan helt bekendt med straffeloven i øvrigt: Hvad er lige den helt konkrete forskel på at indføre en paragraf og at indføre en bestemmelse på det her område? Hvordan vil der konkret være en forskel, når man sidder ude i retslokalet, eller når man går ned til politiet og siger: Jeg er udsat for et tvangsægteskab?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til fru Sophie Hæstorp Andersen, at den helt store forskel jo er, at det forslag, som vi behandler her i dag, ikke vil have nogen effekt. Det siger såvel rigspolitiet som Rigsadvokaten. Det at gentage noget, som allerede i forvejen er strafbart, har altså ikke nogen effekt, og det vil altså sige, at man ikke vil hjælpe nogen personer, der bliver tvunget ind i et tvangsægteskab, mere, end hvad straffeloven allerede giver mulighed for at straffe folk for. Det, der er ny-skabelsen i forhold til det, jeg foreslår, er jo, at en skærpet straf vil kunne få reel betydning i forhold til at skabe et yderligere strafferetligt værn mod tvangsægteskaber.

Så jeg vil sige, at den store forskel altså er, at vi med det forslag, som jeg kommer med, hvor man indfører en særlig bestemmelse under straffelovens § 260, faktisk sender et signal om, at ud over at tvangsægteskab i forvejen er strafbart, skærper vi straffene, når det gælder tvangsægteskaber, og det kommer til at fremgå meget klart af lovgivningen. Så der er meget stor forskel på bare at gentage, hvad der er strafbart, og at gøre det til en skærpende omstændighed.

Jeg er da glad for, at det er blevet så positivt modtaget, og jeg håber da også på, at Folketin-